

Saint Josemaria Escriva

Founder of Opus Dei

[Home](#) - [Documentation](#) - [Homilies](#) - [Czech Republic](#)

Czech Republic

Msgr. Karel Otáčenášek

2002.10.8

Homily by Mons. Karel Otáčenášek for participants from Chequia. Saint Clemente. Rome, October 8, 2002

Duc in altum, et laxate retia vestra in capturam! Zajeď; na hlubinu a spusť;te síť; k lovení! Právť; jsme slyšeli, co ř;ekl náš Pán sv. Petrovi, když po celonoř;ní marné dř;inť; musel zklamanť; př;iznat: "Nic jsme nechytli". A tatáž slova jsme slyšeli na zař;átku nového tisíciletí z úst papeže, nástupce sv. Petra. Mř;žeme si je př;ipomenout, když ř;eme apoštolský list "Novo millennio ineunte" (ř;l. 1):

Na poř;átku nového tisíciletí, př;i zakonř;ení Velkého jubilea, v nř;mž jsme slavili dva tisíce let od Ježíšova narození a v nř;mž pro církve zař;íná nová etapa, znř;jí v našem srdci Ježíšova slova, kterými poté, co ze Šimonovy loř;ky hovoř;il k zástupř;m, vyzval apoštola k rybolovu: "Duc in altum" (Zajeď; na hlubinu) (Lk 5,4). Petr a první spoleř;níci uvř;ili Ježíšovu slovu a spustili síť;. "Když to udř;lali, ulovili veliké množství ryb" (Lk 5,6).

Sestry a bratrř;i, vážení př;átelē:

nejdř;íve bych vás chtř;l pozdravit také jménem našeho diecézního biskupa Dominika Duky a celé ř;eské biskupské konference, která právť; v tř;chto dnech má u nás v Hradci Králové své zasedání. Jmenovitř; však mám př;edat zvláštní pozdravy Mons. Giovannimu Coppovi, našemu bývalému, váženému – a jistř; nebudu př;ehánř;t, ř;eknu-li milovanému apoštolskému nunciovi v ř;R. Mám velkou radost, že zde mohu vidř;t př;ed sebou vás všechny z ř;eské i slovenské republiky, snad i ze sousedních bratrských

slovanských kraj³⁶⁷;. Všechny nás spojuje pouto víry, kterou jsme p³⁴⁵;ijali ze stejného zdroje prost³⁴⁵;ednictvím svatého Cyrila, nad jehož hrobem zde stojíme a jeho bratra svatého Metod²⁸³;je, který velké misioná³⁴⁵;ské dílo jich obou velkým úsilím dokon²⁶⁹;il a upevnil a svým utrpením podložil a oplodnil. Každý z našich národ³⁶⁷; má svou vlastní, Bohem darovanou identitu a své duchovní centra, a³⁵⁷; je to Levo²⁶⁹;a a Šaštín, Velehrad a Hostýn, Praha a Svatá Hora a další a další požehnaná místa, kde se u nás nebe dotýká zem²⁸³; – dnes jsme však zde, v srdci Církve, ve st³⁴⁵;edu veškerého k³⁴⁵;es³⁵⁷;anstva za stejným cílem, spojení stejnou radostí, stejným smýšlením a zápalem! P³⁴⁵;ijeli jsme do ³⁴⁴;íma, abychom se zú²⁶⁹;astnili svato³⁴⁵;e²⁶⁹;ení Josemarie Escrivy. A tady jsme se dnes shromáždili, protože chceme Bohu pod²⁸³;kovat za tohoto nového sv²⁸³;tce, který na život²⁸³; mnoha z nás m²⁸³;l a má významný vliv. D²⁸³;kujeme Bohu i za rozší³⁴⁵;ení p³⁶⁷;sobení Opus Dei v ²⁶⁸;echách, na Morav²⁸³; a na Slovensku – zárove³²⁸; dnes však také prosíme Pána, aby na p³⁴⁵;ímluvu svatého Josemarie žehnal našim zemím a aby Opus Dei – Dílo Boží p³⁴⁵;inášelo u nás bohaté plody.

“Zajeř na hlubinu...!” - Pøedevěrem jsme se mohli na vlastní oěi pøesvidět, jak se tato Ježíšova slova v tomto Díle splnila: náměstí sv. Petra zvučelo hlasy lidí z celého světa, a sv Otec tuto výzvu znovu opakoval. Je to ve skutečnosti sám Ježíš, kdo nás vyzývá vyplout na hlubinu a rozestřit síti k lovu. To On nás zve, abychom se s vírou a důvěrou v Pána, znovu pustili do díla našeho osobního posvěcení, a to naší každodenní obyčejnou práci, plněním povinností našeho stavu, trpělivostí, láskou a pøátelstvím, apoštolátem køes•anského života uprostřed světa. Na hlubinu tohoto našeho světa nás Ježíš posílá, nebo• svět naléhavě potøebuje slyšet ujištění, jež dal Petrovi: “Neboj se! Od nyníška budeš lovit lidi”.

“Zajeř na hlubinu...!” I sv. Josemaria rád opakoval Ježíšova slova. Zd³⁶⁷;raz³²⁸;oval, že jsme to my, kdo máme jet na hlubinu. P³⁴⁵;itom náš Pán po²⁶⁹;ítá s našimi chybami a slabostmi p³⁴⁵;i p³⁴⁵;edávání víry, protože je to On, kdo koná zázrak: “zahrnuli veliké množství ryb” – ale koná je se spoluprací lidí, tedy s naší spoluprací. P³⁴⁵;ipome³²⁸;me si, jak to píše sv. Josemaria v Cest²⁸³;: “*Duc in altum*. - Zajeř na hlubinu. - Zavrhní pesimismus, který z tebe d²⁸³;lá zbab²⁸³;lce. “*Et laxate retia vestra in capturam*”. - Spus³⁵⁷;te síti²⁸³; k lovu! M³⁶⁷;žeš p³⁴⁵;ece ³⁴⁵;íci stejn²⁸³; jako Petr: “*in nomine tuo, laxabo rete*”. - Ve tvém jménu rozv²⁸³;ste síti²⁸³;, Ježíši, ve Tvém jménu chci lovit lidi” (*Cesta*, 792).

“Zajeř na hlubinu...!” Nedokazuje to, že nastal èas zavrhnout pesimismus, negativní pohled na sebe, na církev, na společnost? Jistě dnes u nás není mnoho

praktikujících věřících, ale což to nebylo stejné, když Ježíš posílal apoštoly do celého světa? Stejná situace byla, když sv. Cyril a Metoděj přišli hlásat Boží slovo na Moravu, na Slovensko do ěch! My dnes Bohu děkujeme právě zde, v bazilice, kde je pochován sv. Cyril, a také jeho chceme prosit za naše národy, za obracení našich spoluobčanů i za nás všechny u jeho hrobu shromáždění, abychom dovedli udělat opět další krok blíž k Pánu. Proto patří náš dík i správci této baziliky, který nám laskavě umožnil slavit mši sv. u hrobu jednoho z Otců naší víry.

Zavrhnout pesimismus – odvážně dávat příklad – a s přesvědčením mluvit o své víře... ano – ale jak to dokázat? Ježíš opět nabádá: “Zajeď na hlubinu!” Jdi do hloubky ve svém duchovním životě, nezůstávej jen na povrchu – to znamená: nespokoj se s několika zbožnými skutky a modlitbami! Buď věrný a vytrvalý ve svém duchovním životě: věrný v denním rozjímání, v modlitbě růžence, v účasti na mši svaté! I když se ti zdá, že nemáš čas, že nestihneš všechny své povinnosti, anebo že se neumíš dobře modlit. Jenom tak je možno zbavit se pesimismu a otevřít se Pánu a všem tím nadpřirozeným způsobům sdílení Boží milosti. Ělovík pevného a silného duchovního života je nutně optimista, jako byl sv. Josemaría. A tu si můžeme připomenout, že v době kdy napsal v knize “Cesta” vřtu, kterou jsme právě slyšeli, mu bylo asi třicet let, neměl vůbec nic: jeho otec zemřel, ve Španělsku už začínalo pronásledování kněží a církve – situace ukazovala všechno možné, jen ne důvod k optimismu, lidsky řečeno. Jeho víra byla však větší než všechny těžkosti a protivenství, on šel dál. Jeho příklad by nás měl povzbuzovat, když se někdy cítíme také unaveni, osamoceni, opuštěni. To všechno jsou jen pokušení. Nic z toho není pravda, protože Ježíš žije, je stále přítomný v naší duši, pokud je ve stavu Boží milosti. On nás také posiluje: svým Slovem, Eucharistií, modlitbou.

“Zajeď na hlubinu” - to však znamená dosáhnout patřičného vzdělání, které potřebujeme pro své působení ve světě. Musíme být schopní podle svých možností vysvětlit důvody naší víry a obhájit naši naději, kterou je Ježíš Kristus, náš Pán. Jsme přece jako jeho vyslanci (nuntius)! Jestliže to nedokážeme, není snad problém v nás? Není to třeba tím, že Ježíše Krista neznáme dostatečně dobře a že nemáme dost znalostí o učení Církve o Ním a životě milosti – že tomu tedy sami nerozumíme? Pak není divu, že se od Krista a Církve distancujeme! Sv. Josemaría píše ve své “Cestě” (376): “Nemůžeme popírat vliv okolí, pravil jsi mi. - I musel jsem odpovídat: ovšem. Proto musíte být utvářeni tak, abyste mohli svým přirozeným jednáním působit na okolí a udávat tón společnosti, ve které žijete. - A pak, až dosáhneš tohoto cíle, jsem si jist, že mi povíš s údivem prvních učedníků nad prvními zázraky, které konali ve jménu Krista: “Nemůžeme popírat svého vlivu na okolí”.

“Zaje#271; na hlubinu”! ... ve sv#283;t#283; – uprost#345;ed ulice – na míst#283;, kde jsi: v rodin#283;, v práci, mezi p#345;áteli... které jsou primárním polem našeho posv#283;cení, jakožto oby#269;ejných k#345;es#357;an#367;. Prav#283; proto napsal sv. Josemaría: “Modlíš se, zapíráš se, pracuješ v tisíci apoštolských #269;innostech, ale nestuduješ. - Nezm#283;níš-li se, nebudeš užite#269;ný. Studium, jakékoliv odborné vzd#283;lání, je pro nás vážnou povinností” (Cesta, 334). Dob#345;e a sv#283;domit#283; pracovat, to už znamená jít po cest#283;. - Pracovat s jistým a nadp#345;irozeným úmyslem znamená také být na cest#283; ke svatosti. Každý ve své práci m#367;že najít Boha – má p#345;íležitost stýkat se s lidmi a p#345;iblížit je k Ježíši. Sv. Otec vysv#283;tloval tuto myšlenku ú#269;astník#367;m #345;ímského kongresu u p#345;íležitosti stého výro#269;í narození sv. Josemaríi: “Pán se chce spojit láskou s každým ze svých d#283;tí, uprost#345;ed každodenních záležitostí, v oby#269;ejných souvislostech, ve kterých se rozvine lidská existence” (Jan Pavel II., projev 12.1.2002, #269;. 2). #268;lov#283;k, který se o to up#345;ím#283;snaží, za#269;íná žít, podobn#283; jako sv. Josemaría, životem plným a plodným. Sv#283;tec to krásn#283; vyjád#345;il: “Musíme být (...) na Nebi i na zemi, vždycky. Ne mezi Nebem a zemí, protože jsme ze sv#283;ta. Ve sv#283;t#283; a v ráji zároveň (#328; (...), zbožšt#283;lí, ale s v#283;domím, že jsme ze sv#283;ta” (sv. Josemaría, meditace 27.3.1975). Kontemplativní život uprost#345;ed sv#283;ta, život lásky k Bohu Otci, Synu i Duchu svatému je možný! P#345;ipomínalo nám to i druhé #269;tení ve mši svaté: “Nebo#357; všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové” (#344;ím 8, 14). To znamená: všechny pozemské záležitosti, všechno, co denn#283; prožíváme – práce a všední povinnosti, to vše m#367;že být cestou k Pánu. *Amicitia aut invenit similes aut facit...*

Proto není t#269;eba opustit sv#283;t, chceme-li najít Pána, protože plnost lásky, plnost k#269;es#269;anského života je dosažitelná v t#283;chto situacích a skrze ni. A tu nám je op#283;t dán p#283;íklad ve sv. Josemaríi. Práv#283; p#269;ed deseti lety na náměstí sv. Petra - nikte#283;z vás tam jist#283; také byli – #269;ekl nástupce zakladatele Opus Dei, biskup Mons. Alvaro del Portillo: “Je to objas#283;ující p#283;íklad, který ukazuje, jak každodenní #269;innosti nejsou p#269;ekážkou pro rozvoje duchovního života, ale mohou a mají se p#269;em#283;nit v modlitbu. Sám sv. Josemaría zaznamenává ve svých soukromých poznámkách, že se chvíl láskou k Bohu práv#283; “na ulici, uprost#269;ed hluku automobil#283;, v hromadných dopravných prost#269;edcích, uprost#269;ed lidí: dokonce p#283;#283;etb#283; novin... ” (homilie 18.5.1992).

Je to tedy skute#269;n#283; možné. Lehké to ovšem není! P#345;esto však není na míst#283; n#283;jaká malomyslnost. Sv. Pavel napsal Filipán#367;m:

"Jsem přesvědčen, že ten, který ve vás (toto) dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše" (Fil 1, 6). Kontemplativní život beze vší pochyby vůle Boží a proto, když my vytrváme, On opravdu dokončí dílo, které začal – také v nás je dokončí! I na nás se vztahují slova sv. Otce: "...každodenní zdánlivě šedivý život, se svou monotónností skládající se ze skutků, které se zdají pořád stejné, může nabrat nadpřirozený rozměr... " (Jan Pavel II., projev 12.1.2002). V tom se můžeme spoléhat na přímluvu sv. Josemaríi – on nám bude v tomto úsilí rád z nebe pomáhat, obračejme se tedy s důvěrou na něho. A můžeme si být jisti i přímluvou naší Matky Panny Marie, které na našem posvěcení tolik záleží – největší radosti Matky je přece vědomí, že se Její děti snaží zasloužit si jméno křesťan, které nosí.

Naše národy v současných době prožívají nelehké chvíle. Mám na mysli nejen politické a soicální změny, které samy o sobě vnáší do našeho života nepokoj, ale i přírodních a ekologických katastrof, ochromující hospodářství a působící nejistotu a v mnoha případech i ztrátu veškerých životních opor, na něž lidé spoléhali. Ale není to, přátelé, příležitost pro nás? Není nás tady mála – kdyby každý z nás dokázal svou opravdovou snahou o osobní svatost, jako sv. Josemaría, vnést do svého okolí, do světa, v němž každý osobní žijeme, dávku křesťanského přátelství, nemuselo by se něco změnit a celé naší vlasti? A nebyla by právě to ta pravá "cesta do Evropy", o níž se stále politicky usiluje? Přidejme tedy každý svůj kousek "síla" do "Díla Božího" – a Evropa, sjednocená na křesťanských základech, se stane skutečností!

Amen. Kéž se tak stane!